

شرائط پاک شدن اشیاء نجس

چگونگی نجس شدن چیزهای پاک

برای اینکه چیز پاک نجس شود چهار شرط لازم است:

۱. چیز پاک با چیز نجس ملاقات کند.
۲. هر دو یا یکی از آن دو رطوبت داشته باشد.
۳. رطوبت به قدری باشد که سرایت کند.
۴. ملاقات در داخل بدن نباشد.

توجه

ملاک رطوبت مسریه (سرایت کننده) این است که به مقداری باشد که رطوبت، هنگام برخورد از جسم مرطوب به جسم دیگر سرایت کند.

اگر چیز پاک به نجاست یا متنجسی برخورد کند و شخص شک کند که یکی از آن دو به گونه ای رطوبت داشته که به دیگری رسیده یا نه، حکم به نجاست شیء پاک نمی شود.

پارچه و امثال آن اگر مرطوب باشد و یک نقطه آن با نجس ملاقات کند، فقط همان نقطه نجس می شود و بقیه جاهای آن پاک است.

چیزهای مایع و روان مانند شیر و روغن روان، همین که یک نقطه از آن نجس شود تمام آن نجس می شود؛ ولی اگر روان نباشد، تنها محلّ ملاقات نجس می شود.

متنجس اول (چیزی که با عین نجس تماس یافته و نجس شده است)، اگر باز با چیزی که پاک است تماس پیدا کند و یکی از آنها تر باشد، آن چیز پاک را نجس می کند، و باز متنجس دوم (این چیزی که بر اثر ملاقات با متنجس، نجس شده است)، اگر با چیز پاک برخورد نماید بنابر احتیاط واجب آن را نجس می کند، ولی این متنجس سوم هیچ چیزی را با ملاقات خود، نجس نمی کند.

مایعات به عنوان واسطه محسوب نمی شوند بنابراین اگر در طشتی آب قلیلی باشد و درون آن، لباس پاک باشد و دست بچه که متنجس اول است با آب برخورد کند، طشت و لباس ما دامی که مرطوبند مانند خود آب، متنجس دوم به حساب می آیند.

احکام نجاسات

۱. خوردن و آشامیدن چیز نجس حرام است. همچنین خوراندن آن به دیگری جایز نیست، ولی اگر انسان ببیند کسی غذای نجسی را می خورد یا با لباس نجس نماز می خواند، لازم نیست نجس بودن آن را به او بگوید.
۲. آگاه کردن کسی که لباس را می شوید از نجاست لباس، لازم نیست، ولی صاحب لباس تا یقین به طهارت آن حاصل نکند نمی تواند آثار طهارت بر آن مترتب سازد.
۳. هرگاه مهمان یکی از اثاثیه های میزبان را نجس کند، اگر از وسائلی باشد که در خوردن و آشامیدن استفاده می شود، باید اطلاع دهد و اگر از وسائلی باشد که عدم اطلاع باعث اخلاص در مثل وضو و غسل شود بنا بر احتیاط واجب اطلاع لازم است در غیر این موارد اطلاع دادن لازم نیست.
۴. اگر میزبان در اثنای غذا خوردن بفهمد غذا نجس است، باید به مهمانان بگوید؛ اما اگر یکی از مهمانان بفهمد لازم نیست به دیگران خبر دهد.
۵. نجسی که انسان شک دارد پاک شده است یا نه، حکم به نجس بودن آن می شود و چیز پاک که انسان شک دارد نجس شده است یا نه، حکم به پاک آن می شود.
۶. اگر انسان می تواند نجس بودن یا پاک بودن چیزی را با تحقیق و جستجو به دست آورد، لازم نیست تحقیق و جستجو کند و محکوم به طهارت است.